

dinaire Understøttelser. Det Samme gjælder med Hensyn til Indstillingen under Betænkningens Nr. 23 om, at en ny ansat Dandsferindes Gage, som er foreslaaet til 375 Rbd., nedsættes til 350 Rbd. Denne Indstilling, som har vakt en vis Sensation, er dog virkelig nok mere betragtet, fuldkommen rigtig og vel begrundet, og jeg undrer mig over, at ikke Enhver strax har indseet dens Betydning. Det har jo slet ikke været Udvalgets Hensigt paa nogen Maade at nedsætte den Remuneration, som var forlangt til den omhandlede Kunstnerinde, tværtimod har man foreslaaet hele Summen, men kun den Deel deraf, som regulativmæssigt var fastsat efter de i forrige Finantslov meddeelte Gagebestemmelser, har man foreslaaet opført som Gage, den øvrige Deel som en extraordinair Understøttelse. Jeg synes virkelig, at der i dette Forslag kun er en ganske ligefrem Udtalelse af det Princip, som vi ikke kunne opgive, uden derved at ledes ind paa aldeles uforudseelige Eventualiteter, og hvad enten den Sum, der er Tale om, er 25 Rbd. eller den er 25,000 Rbd., og, hvad enten det gjælder en Dandsfer eller en Videnskabsmand eller en høitstaaende Embedsmand i Staten, saa er det ene og alene den rigtige Maade, man kan gaae frem paa, og det Samme bør skee i alle Tilfælde, dersom man ikke vil udsætte sig for at komme ind paa et galt System.

Den Indstilling, der er gjort under Nr. 24, er foranlediget ved et Forslag fra Ministeren, som Udvalget ikke kan Andet end tiltræde; det er aldeles i Conseqvens med det Princip, som Udvalget har udtalt, at netop ved en Anstalt som denne bør maa søge saalidet som muligt at have aldeles fast bestemte Gager, men derved lidt efter lidt at gjøre Overgang til en Lønningsmaade, der bedre er istand til at svare til dette Instituts særegne Natur. — Det samme har bevæget Udvalget til Indstillingen under Nr. 25. Der er af Bestyrelsen begjært en Lønning af 1500 Rbd. til denne Forretnings Udførelse, hvortil der i forrige Finantslov kun var anslaaet 1000 Rbd. Udvalget har ikke kunnet modsigge en saa bestemt Erklæring som den, der forelaae fra Bestyrelsen om, at 1500 Rbd. være nødvendige hertil, men man har dog anseet det for at være meget

betænkeligt, fast at ansætte en ny Embedsmand i en saadan Post, hvilket, som det saaes, var Bestyrelsens Hensigt, idet en saadan ny Embedsmand maaskee allerede om en ganske kort Tid kunde komme til at falde Statskassen stærkt til Byrde. Derfor har man foreslaaet at bevilge den forlangte Sum, men ikke til noget Embede.

De paafølgende Poster, Nr. 26 og 27, ere af saa ringe Bigtighed, at jeg ikke skal opholde mig derved. Derimod er Posten under Nr. 28 vel egentligt noget af det Væsentligste i Udvalgets Betænkning. Indstillingen gaaer ud paa, at alle de Udgifter ved Theatret, som efter deres Natur kunne siges at være verulende — det vil altsaa siges, som ikke afholdes efter regulativmæssige Bestemmelser, saasom Gager, Godtgjørelser, Præmier m. v., og heller ikke efter bestaaende Love f. Ex. Skatter og Afgifter m. v., men som derimod ere nøie knyttede til og indvævede i hele den literaire artistiske Virksomhed ved Theatret, og derfor maa kunne indskrænkes og udvides, alt efter som de særegne Omstændigheder fordrer det, — at disse Udgifter ikke skulle opføres, saaledes som de bleve opførte i indværende Aars Finantslov, og som de tildeels endnu ere opførte paa det forelagte Finantsforslag i sex forskellige Poster, men derimod sammendrages til een Post. Følgen heraf vil være, at Bestyrelsen ikke faaer det Vaand paa sig, som nu paahviler den, idet den ikke maa overskride nogen af disse enkelte Poster, selv om Omstændighederne kræve det, hvorimod den efter denne Indstilling vil faae Frihed til at kunne lempe disse Udgifter efter hinanden, idet den dertil kan benytte den samlede Sum og ved Indskrænkninger paa den ene Conto skaffe sig Afgang til en forøget Udgift paa en anden. Denne Indstilling synes saaledes i sin Natur at være velbegrundet; men tillige dermed har Udvalget da ogsaa antaget, at man, naar der indrømmes Bestyrelsen en saadan Frihed, ogsaa vilde kunne hjælpe sig med en noget mindre samlet Sum end den, der var opført, naar man sammenlagde disse enkelte Posters Beløb. Det er et Princip, vi i indværende Aars Finantslov oftere gjorde gjældende, og som iflor vandt Thingets Bifald, og som det